

10 stycznia 2020 r.

**Komunikat KNF ws. kar pieniężnych nałożonych na Edmunda Mzyka,
Daniela Mzyka, Karolinę Mzyk-Callias oraz Marię Mzyk**

Komisja Nadzoru Finansowego na posiedzeniu w dniu 3 grudnia 2019 r. wydała ostateczną decyzję¹ uchylającą decyzję KNF z dnia 13 września 2017 r.¹ w przedmiocie nałożenia kar pieniężnych na Edmunda Mzyka, Daniela Mzyka, Karolinę Mzyk-Callias oraz Marię Mzyk (dalej łącznie: „Strony”) oraz nakładającą na Strony kary pieniężne we wskazanych wysokościach:

- 1 000 000 zł na Edmunda Mzyka,
- 800 000 zł na Daniela Mzyka,
- 800 000 zł na Karolinę Mzyk-Callias,
- 100 000 zł na Marię Mzyk,

w związku z niezawiadomieniem Komisji Nadzoru Finansowego i spółki publicznej Yawal SA (dalej: „Yawal SA”, „Spółka”) w latach 2009-2011 o poniższych zdarzeniach:

- o zmianie dotychczas posiadanego udziału ponad 33% w Yawal SA o co najmniej 1% w związku z obniżeniem kapitału zakładowego Yawal SA, co stanowiło naruszenie art. 69a ust. 1 pkt 1 ustawy o ofercie publicznej,
- o czterokrotnej zmianie dotychczas posiadanego udziału ponad 33% w Yawal SA o co najmniej 1% w związku z nabywaniem akcji własnych przez Yawal SA, co stanowiło naruszenie art. 69 ust. 2 pkt 2 ustawy o ofercie publicznej,
- o zmianie dotychczas posiadanego udziału ponad 33% w Yawal SA o co najmniej 1% w związku z transakcją nabycia akcji Yawal SA przez Edmunda Mzyka, co stanowiło naruszenie art. 69 ust. 2 pkt 2 ustawy o ofercie publicznej, co w konsekwencji skutkowało przekroczeniem przez Strony 66% ogólnej liczby głosów w Yawal SA bez ogłoszenia wymaganego przepisami prawa wezwania do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę wszystkich pozostałych akcji tej spółki, naruszając tym samym art. 74 ust. 2 ustawy o ofercie publicznej.

W toku przeprowadzonego postępowania ustalono, że Strony podczas walnych zgromadzeń Spółki w latach 2008-2013 zgodnie głosowały, wyznaczały wspólnych pełnomocników do głosowania, wzajemnie wyznaczały siebie jako kandydatów do organów statutowych Spółki, czy też kierowały wspólne projekty uchwał pod głosowanie na walnych zgromadzeniach Spółki. Powyższe okoliczności w ocenie Komisji wskazywały:

---

¹ W związku z brzmieniem art. 25 ust. 2 pkt 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, Komisja Nadzoru Finansowego nie przekazywała do publicznej wiadomości informacji o wydaniu decyzji administracyjnej.

- na istnienie porozumienia co do pozostawania w stosunku dominacji wobec Yawal SA, zgodnie z brzmieniem art. 4 pkt 14 lit. a ustawy o ofercie publicznej oraz,
- że Strony we wskazanym okresie pozostawały w porozumieniu co do zgodnego głosowania na walnym zgromadzeniu i prowadzenia trwałej polityki wobec Yawal SA, stosownie do brzmienia art. 87 ust. 1 pkt 5 ustawy o ofercie publicznej.

Komisja podkreśla, iż z uwagi na fakt, że Strony były członkami rodziny, zastosowanie wobec nich miało domniemanie prawne istnienia porozumienia pomiędzy nimi, wskazane w art. 87 ust. 4 pkt 1 ustawy o ofercie publicznej. Oznacza to, że Komisja nie miała obowiązku udowadniania istnienia porozumienia pomiędzy Stronami.

Należy wskazać, że zmiany w ogólnej liczbie głosów w Yawal SA w czterech przypadkach nastąpiły w związku z nabyciem akcji własnych przez Spółkę. W tej sytuacji Strony, na podstawie art. 87 ust. 5 pkt 1 ustawy o ofercie publicznej, miały obowiązek doliczenia do stanu swojego posiadania jako podmiotu dominującego, akcje własne, należące do podmiotu od nich zależnego – Yawal SA. Taki sam obowiązek spoczywał na Stronach w przypadku zmiany w ogólnej liczbie głosów wynikającej z zarejestrowania w Krajowym Rejestrze Sądowym obniżenia kapitału zakładowego. Zdarzenia te skutkowały zmianą stanu posiadania Stron, które powinny zawiadomić Komisję oraz Yawal SA o zwiększeniu / zmniejszeniu swojego zaangażowania w akcjonariacie.

Jedna ze zmian w ogólnej liczbie głosów w Yawal SA wynikała z dokonania przez Edmunda Mzyka bezpośredniej transakcji nabycia akcji Spółki. Na skutek tej czynności - powodujących powstanie obowiązków określonych w art. 69 ustawy o ofercie publicznej - Strony pozostające w porozumieniu oraz będące podmiotem dominującym były zobowiązane do doliczenia do swojego stanu posiadania akcji własnych oraz do zawiadomienia Komisji oraz Spółki o zaistniałej zmianie w ogólnej liczbie głosów.

Na skutek powyższej transakcji Edmunda Mzyka, na Stronach ciążył obowiązek wskazany w art. 74 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej tj. ogłoszenia wezwania do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę wszystkich pozostałych akcji Spółki w związku z przekroczeniem przez Strony 66% w ogólnej liczbie głosów. W efekcie braku wykonania obowiązku doszło do naruszenia zasady równego traktowania akcjonariuszy poprzez pozbawienie ich możliwości zbycia akcji na równych warunkach cenowych w sytuacji utraty przez nich wpływu na spółkę. Utrata ta miała związek ze zwiększeniem stanu posiadania akcji Yawal SA przez znaczącego akcjonariusza – w tym przypadku Stron działających w porozumieniu. Zachowanie Stron nie zapewniło ochrony praw akcjonariuszy mniejszościowych, polegającej m.in. na możliwości sprzedaży posiadanych akcji w wezwaniu po cenie określonej przepisami prawa.

Dodatkowo UKNF podkreśla brak wykonania obowiązków notyfikacyjnych w stosunku do KNF i Spółki przez Strony. W efekcie uczestnicy rynku kapitałowego pozostawali w błędzie co do rzeczywistego stanu posiadania przez Strony akcji Spółki oraz ich

potencjalnego wpływu na Yawal SA, który wynikał z posiadania akcji przez Strony pozostające w porozumieniu. Spoczywający na znaczących akcjonariuszach obowiązek prawidłowego i terminowego przekazywania Komisji Nadzoru Finansowego oraz spółce publicznej zawiadomień o obecnym zaangażowaniu udziałowym w spółce ma szczególne znaczenie dla prawidłowego funkcjonowania mechanizmów transparentnego rynku kapitałowego.

Uwzględniając powyższe, Komisja Nadzoru Finansowego uznała, że kary pieniężne nałożone na Strony są uzasadnione ze względu na wagę i naganność naruszenia, stanowiąc adekwatny i proporcjonalny środek sankcyjny do stwierdzonych naruszeń przepisów prawa i ustalonych okoliczności sprawy. Nałożone kary pieniężne są odpowiednim środkiem represyjnym, wyrażającym stanowisko Komisji Nadzoru Finansowego wobec naruszeń Stron, które w sposób istotny wpłynęło na interes uczestników rynku kapitałowego oraz jego poziom zaufania i transparentności.

Maksymalny wymiar kary w niniejszej sprawie wynosił 1 000 000 zł.

ⁱ Za wydaniem ostatecznej decyzji głosowali: J. Jastrzębski, M. Iwanicz-Drozdowska, R. Mikusiński, J. Pawelec, A. Kaźmierczak oraz C. Kochalski. Wstrzymał się od głosowania: J. Wojtyła.